

prima instanță: V. Lupu,
instanța de apel: N. Chircu, V. Harmaniuc,

Î N C H E I E R E

23 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihai Filip , în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mihai Filip către Habet Anatol cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihai Filip și menținută hotărârea judecătoreiei Ungheni din 19 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 21 iunie 2013 Mihai Filip s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Habet Anatol cu privire la repararea prejudiciului material

În motivarea acțiunii a invocată că, la data de 15.martie 2013, ora 20.10, Habet Anatol prin controlul vamal abuziv (neglijent) a provocat defecțiuni automobilului de model IS-09-FDZ, în sensul dereglării și apoi defecțiunii calculatorului ce reglează și menține funcționarea normală a automobilului.

Dereglarea constă în aceea că verificând motorul și auxiliarele motorului, a atins firele de la senzori care susțin și întrețin funcționarea auto și care sunt în legătură cu computerul mașinii. Automobilul a mai parcurs o perioadă de opt ore după care a apărut pe ecran defecțiunea care nu se poate remedia decât în autoservice cu aparatură modernă și prin a înlocui senzorii defecți.

Toate datele și actele probatorii fiind scrise și înaintate și la serviciul vamal Ungheni, cât și la procuratura Ungheni, anexându-se toate înscrisurile.

Prin hotărârea judecătoreiei Ungheni din 19 noiembrie 2013 cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Filip către Habet Anatol cu privire la repararea prejudiciului material, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 03 decembrie 2013, împotriva hotărârii menționate Mihai Filip a depus cerere de apel prin care a solicitat ,admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Mihai Filip și menținută hotărârea judecătoreiei Ungheni din 19

noiembrie 2013, de respingere a acțiunii.

La 20 februarie 2014 Mihai Filip a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen

În motivarea recursului recurentul Mihai Filip a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în

viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihai Filip, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Mihai Filip se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță